

Diurnenge de Festa Major a la Plaça (1902)

Foto: Lluís G. Cornet Vivar (Arxiu de Ramon Cornet de Pedro)

La fotografia d'octubre feia referència a la tronada de la festa major, on molts assistents anaven amb roba de treball o de cada dia. En aquesta imatge, gairebé tothom porta roba de diurnenge. A diferència del que expressa el fotògraf, en el sentit que es tracta de la continuació de l'anterior, sembla més versemblant la hipòtesi que es tracta del final d'un altre acte de la festa major celebrat en diurnenge. Entre d'altres qüestions, les finestres de les cases estan obertes d'una manera diferent. Aquesta imatge està captada en el moment en què una munió d'assistents surten pel carrer Sant Miquel. D'esquerra a dreta: en el primer edifici, que fa cantonada amb la baixada del Carme, observem un conjunt de cartells enganxats: el més gran és un programa de la festa major en castellà, signat per l'Ajuntament, on remarca la tronada i els oficis religiosos, mentre que els del costat indiquen la celebració de grans balls, les processons i l'exhibició de jotes. Les cases es veuen bastant desgastades. A l'esquerra sobresurten una confiteria i botiga de queviures i el referent del Cafè de Gual, un edifici d'una sola finestra que té uns esgrafiats fantàstics, mentre que els dels costats estan força masegats.

Una altra curiositat interessant és l'esgrafiats en forma de finestra oberta i cortines darrere, ara inexistent, en el número 2, al tercer pis, al carrer Sant Miquel, en què també apareix el darrer pis sense esgrafiats, i en la planta baixa actualment hi ha el restaurant Porta Ferro. Amb força dones i nens als balcons, predominen els homes amb americana i pantaló reunits en grup parlant, alguns amb gorra de visera i d'altres amb barret, com era normatiu a l'època. Alguns sota d'un

tendal, d'altres passejant de manera distesa. Fins i tot n'hi ha algun amb llacet de coll i armilla pròpia de la festa major d'agost. Continua l'ús del paraigua com a para-sol i la canalla, a diferència de la foto del més passat, vestida de festa. I, dues parelles de soldats amb un uniforme clar i un altre que passeja sol, que pertanyen al regiment d'infanteria establert a la caserna del Carme. Al paviment es pot veure alineat l'empedrat de la plaça. Cornet Vivar es va dedicar com a aficionat als jocs artificials, des de 1887 fins al 1925, tres anys abans de la seva mort. Segons explica *La Verdad* va ser també l'encarregat d'organitzar els focs artificials de festes locals religioses com l'Assumpció, que els petits Estanislaus celebraven a la Cova. Cartes personals, comandes, factures i catàlegs permeten veure els materials pirotècnics que feia servir. El 1896 contracta el paleta Miquel Grifell per muntar i desmuntar els pals del castell de focs de la Plaça i dues festes més per 131 pessetes. Fins a finals de 1913 encarrega al prevere Martí Santamaria de Berga materials per a tronades. El 1915 té problemes per trobar explosius i pólvora fins que el sallentí Pere Sitjes li proporciona coets, petards, cordó, metxa, voladors i peces de ribet. El 8 d'abril de 1824 va fer comandes de material a la Gran Fábrica de Fuegos Artificiales. Sucesor de Luis Matas Oriach. En notes manuscrites consta que consultava llibres de pirotècnia per confeccionar i fer esclatar els focs d'artifici, seguint les instruccions de la francesa Enciclopèdia Roret.